

handelen), videregaaende Huslejovgivning, Indførelse af Etkammerssystem og af 21 Aars Valgretsalder, Fjernelse af Skatte- og Opholdsbestemmelserne i den kommunale Valglov, Ophævelse af de frivillige Korps og Demokratisering af Hæren. — Naar Hartvig Frisch havde beskyldt Det kommunistiske Parti for Principløshed, maatte denne Beskyldning forekomme mærkelig fra Socialdemokratiet, der selv højtideligt havde taget Afstand fra den Politik, som det dannedes og vandt frem paa. Kommunisterne var nu som før Tilhængere af Kapitalismens og Privatejendomsrettens Afskaffelse; men Kampen havde naturligvis Udviklingsfaser, og man glemte ikke den øjeblikkelige Situation. Derfor havde Kommunisterne ogsaa stemt socialdemokratisk ved Valget, hvad der havde hidført den barokke Situation, at de nu blev skældt ud for det. — Det kunde efter den hidtil førte Diskussion se ud, som om Danmark gik en fredelig og lykkelig Fremtid i Møde, men Stillingen var *ikke betrygget*, hverken økonomisk, verdenspolitisk eller paa anden Maade, og der var ikke skabt Garanti mod reaktionære Fremstød med Basis her i Landet eller i Udlandet. Taleren henviste i saa Henseende til nogle Artikler i det norske »Arbejderbladet» om Danmarks Afhængighed af Udlandet i Almindelighed og af Tyskland i Særdeleshed, en Afhængighed, der efter Forfatterens Opfattelse havde sin Rod i, at Danmark søgte Afsætning for sin Landbrugsproduktion. Det kunde formentlig ikke nægtes, at Danmark var truet af saavel økonomisk som militær Ekspansion, men Befolkningen blev holdt i Uvidenhed om den faktiske Stilling og berøvedes derved Selvopholdelsesdriften. Hvis man søgte efter Sikkerhed og ikke troede paa den af de Konservative anviste Vej, var der dog en Mulighed for gennem Folkeforbundet ad den kollektive Sikkerheds Vej at faa skabt visse Garantier, som vel ogsaa kunde stille Danmark mere uafhængigt. — Det gjaldt overhovedet om at stole paa de Vælgermasser, der havde flyttet Landstingsflertallet, og vise dem, at dette kunde føre til noget. Taleren glædede sig over Forslaget om Ophævelse af Værn for *Erhvervs- og Arbejdsfriheden*, og man maatte videre ad den Vej, saa at Fagbevægelsen fik Handlefrihed og fik Garantier for ikke oftere at komme ud for tvungen Voldgift. Det var Handlekraft og Beslutsomhed, der skulde til, og enhver Vaklen eller utidig Forsigtighed kunde blive skæbnesvanger ved at svække en demokratisk Front og give Reaktionen ny Vind i Sejlene.

Schmidt (Slesvigske Parti) fremhævede, at Danmark ikke havde større Opgave end i Grænselandet baade med Hensyn til Landsdelen selv, Naboforholdet til Tyskland og den europæiske Opgave, Danmark her havde sin Del i. Det var